

ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Μουσική, άφθονη μουσική, μουσική από αίθουσες συναυλιών, μουσική από το ραδιόφωνο, αυτό ήταν το σύνθημα των τελευταίων εβδομάδων στην 'Αγγλία. Πολλές όρχηστρες και πολλοί καλλιτέχνες πήγαν στις έπαρχιες. Το Λονδίνο όμως διατηρούσε ζωηρή την κίνησή του.

Άξιζε βέβαια πρώτα να αναφέρουμε τα περιήματα πιά *Promenade Concerts*, που ίδρυσε ο μεγάλος μέστρος Χένρυ Γούντ και συγκεντρώνουν κάθε χρόνο επί δύο μήνες σχεδόν, πλήθος φιλομούσων στο τεράστιο "Άλμπερτ Χάλλ".

Φέτος έγκαιναίωσθε και το σύστημα να έχουν στα "*Proms*" (όπως ονομάζουν τις συναυλίες αυτές για συντομία) τρεις όρχηστρες, που έπαιξαν εναλλάξ ή καθεμιά με τον δικό της μέστρο, με τον τρόπο αυτό το επίπεδο της μουσικής εκτέλεσας άνεβηκε πολύ. Ένα άλλο σημείο που ενδιαφέρει τον μουσικολογικό μας και τον φιλόμουσο είναι ή διατήρηση της παραδόσεως που δημιουργήσε ο Χένρυ Γούντ, να παίζονται δηλ. στις συναυλίες αυτές, μαζί με τα μεγάλα κλασσικά έργα, και κομμάτια άγνωστα ξένων και Βρετανών συνθετών. Έτσι φέτος άκουσαμε το συμφωνικό ποίημα *Wirra Warrawal* του Αυστραλού Κλάιβ Ντάγκλας το Κονσέρτο για πιάνο (άριστερό χέρι μόνο) του 'Αρνολντ Μπέξ, ή σοβαρή και λοοροπημένη Συμφωνική Σουίτα άρ. 2 του Γκρόντον Τζάκομπ, την εισαγωγή *May Day* του Μπέντζαμιν Φράνκελ, καθώς και το *Prelude, Fugue, Postlude* του 'Αρθουρ Χόνεγκερ.

Τά πιο ενδιαφέροντα μουσικά γεγονότα στην περίοδο για την οποία μιλούμε έγιναν βέβαια στο 'Εδιμβούργο. Το Φεστιβάλ του 'Εδιμβούργου είχε γίνει πλέον θεσμός στην 'Αγγλία. Είναι ο τέταρτος χρόνος φέτος που ή Σκωτική πρωτεύουσα συγκέντρωσε στο τέλος του καλοκαιριού χιλιάδες επισκέπτες από όλη την 'Αγγλία και το έξωτερικό, προσφέροντας όχι μόνο την όμορφη και το ιστορικό ενδιαφέρον της παλιές αυτής πολιτείας, αλλά και ένα πλούσιο πρόγραμμα μουσικής, θεάτρου και έκθεσων ζωγραφικής, καθώς και ένα διεθνές κινηματογραφικό Φεστιβάλ. Οι περισσότερες συναυλίες μεταδόθηκαν από το ραδιόφωνο. Φέτος έπαιξαν έξη όρχηστρες από το Λονδίνο, το Μάντσεστερ, ή Γλασκώβη, το Παρίσι, την Κοπεγχάγη και το Μιλάνο. Η όρχηστρα της Σκάλας του Μιλάνου έπαιξε με μέστρο τον Βίκτορ Σαμπάτα, τά Ρέκβιεμ του Βέρντι και του Μπράμς. Άργότερα όλόκληρος ο θίσος της Σκάλας του Μιλάνου ήρθε στο Λονδίνο και έπαιξε στο Κόβεντ Γκάρντεν τον Φάλοταφ και τον 'Οθέλλο του Βέρντι και το 'Ελιξήριο του 'Ερωτα του Ντουνιζέτι. Η όρχηστρα του Ραδιόφ. Σταμού του Παρισιού έπαιξε, με μέτρο τον Ροζέ Ντεζομύρ και τον Σέρ Τόμας Μπήτσασμ, και ή όρχηστρα του Κρατικού Ραδιοφωνικού Σταθμού έπαιξε με διευθυντή τον Φρίτς Μπούς.

Το μεγαλύτερο ίσως ενδιαφέρον του Φεστιβάλ συγκέντρωσε ο Μελοδραματικός θίσος του Γκλόουεμπορν

που έπαιξε με διευθυντή τον Σέρ Τόμας Μπήτσασμ την 'Αριάβνη στη Νάξο του Ρίχαρντ Στράους (στην πρώτη μορφή του έργου) με το μαλατό Ρομπέρ και ή Βασιλική Φιλαρμονική 'Ορχήστρα.

Το Παρισινό Κουαρτέτο έδωσε τις περισσότερες συναυλίες μουσικής δωματίου και μαζί με έργα Χαύντν και Μπετόβεν έπαιξε ένα κουαρτέτο έγχόρδων της νεαρής συνθέτριας από τη Νότιο 'Αφρική Πριώ Ρενιέ. 'Ο Μουσικολογικός του Ντσίηλυ Τέλεγραφ του Λονδίνου χαρακτήρισε το έργο της Δίδας Ρενιέ ως άριστο-τεχνικό και ως εκδήλωση σοβαρού και άσυνήθιστου ταλέντου. Και μία άλλη νεαρή συνθέτρια παρουσίασε ένα κουαρτέτο : ή Γαλλίδα Ζανν Ρυέ. Οι κριτικοί έψαψαν πως το έργο της έδειχνε έξαιρετική μουσική εύφαια, και έντονο αίσθημα της μορφής.

Ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα του Φεστιβάλ ήταν ή πρώτη εκτέλεση του Κουαρτέτου έγχόρδων του Σέρ 'Αρθουρ Μπέξ. Το έργο αυτό γράφηκε για να παχθί από το Κουαρτέτο Γκρίλλερ αυτή την έξαιρετική ομάδα των τεσσάρων μουσικών, που όλοι μαζί και καθένας χωριστά έχουν άφιερώσει από έικοσι χρόνια τώρα την τέχνη τους και ή ζωή τους στην εκτέλεση μουσικής δωματίου.

Τά τελευταία χρόνια αόήθηκε πολύ στη Μεγάλη Βρετανία ή δημοτικότητας και ή έπιτυχία των έπαρχιακών αυτών Φεστιβάλ μουσικής και θεάτρου. Πέρου έγινε για πρώτη φορά μία παρόμοια εκδήλωση στην παλιά και γραφική πόλη Τόστερ με τον ώραιο καθεδρικό ναό στη Β.Δ. 'Αγγλία κατά την Οσάλλια. 'Οπως έχει ήδη αναγγελθί φέτος έτοιμάστηκε ή δεύτερη Καλλιτεχνική έββρομάδα του Τόστερ, που προσφέρει μερικές ενδιαφέρουσες εκτελέσεις: το 'Οκτέτο του Σομπερτ, το Σεπτέτο του Μπετόβεν από την όρχηστρα Μπόρντ Νήλ και δύο όπερες που θά παχθούν για πρώτη φορά στην 'Αγγλία. Η Κομπάνια της Νύχτας του Ντουνιζέτι και ο Φτωχός Ναύτης του Ντσαρίους Μιλώ.

Διαφορετικό, μά όχι λιγότερο ενδιαφέρον, είναι το Φεστιβάλ μουσικής και Δραματικής του Κάιμπριτζ. Η 'Εταιρία Μαθρηγάλιων του Πανεπιστημίου τραγούδισε έμορφα μαθρηγάλια. Το μεγαλύτερο μέρος των συναυλιών ήταν άφιερωμένο στα 200 χρόνια του Μπάχ, με εκτελέσεις διαφόρων έργων από ύπερομο παρεκκλησίαο του Κίνγκς Κόλλετζ. 'Από τη σύγχρονη μουσική ενδιαφέρουσα ή εκτέλεση της Σερενάτας του Μπέντζαμιν Μπρίτεν για σόλο τενόρο, κόρνο και έγχορδα.

Έντελως διαφορετικό από κάθε έποψη ήταν το έθσιο Οδάλλικ Φεστιβάλ που είναι γνωστό με το όνομα 'Εθνικό 'Αίστενοφθ. Η ιστορία του άρχίζει από το 17 αιώνα. Το σύγχρονο 'Αίστενοφθ, ένώ κρατά πολλές από τις παλιές παραδόσεις —όπως την άνακρήρη του καλύτερου Βάρδου— είναι στην πραγματικότητα μεγάλοι μουσικοί άγόνες. Το Φεστιβάλ αυτό είναι ένα σημαντικό γεγονός στη ζωή της Οσάλλιας, και δίνει την ευκαιρία στους Οδάλλους να παρουσιάζουν τις άφαιες χορωδίες τους, γιατί άγαπούν πολύ το τραγούδι και είναι προικισμένοι με θαυμάσιες φωνές.